

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาดาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทย 3 แบบ คือ แบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบบของหอสมุดแห่งชาติ และแบบของห้องสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในด้านโครงสร้างและวิธีใช้ อุปสรรคที่บรรณารักษ์ประสบในการให้เลขผู้แต่ง และข้อดี ข้อจำกัดของดาราง เลขผู้แต่งแต่ละแบบ เพื่อเสนอแนะว่าดาราง เลขผู้แต่ง สำหรับหนังสือภาษาไทยแบบใด เหมาะสมจะใช้กับการจัดหมู่หนังสือระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน ซึ่งศึกษาจากบรรณารักษ์ของห้องสมุดกลางของมหาวิทยาลัยที่ใช้การจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน สำหรับหนังสือภาษาไทย 6 แห่ง จำนวน 25 คน โดยได้กำหนดสมมติฐานไว้ดังนี้

1. ดาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทยทั้ง 3 แบบ มีความแตกต่างกันในด้านโครงสร้างและวิธีใช้
2. ดาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทยที่เหมาะสมกับการจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันควรใช้ดาราง เลขผู้แต่งที่มีโครงสร้างและวิธีใช้ตามแบบดาราง เลขผู้แต่งของระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจำนวน 25 ฉบับ และการสัมภาษณ์บรรณารักษ์ฝ่ายจัดหมู่และทำบัตรรายการหนังสือภาษาไทย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ข้อมูลเกี่ยวกับห้องสมุดและผู้ตอบ

จากการวิจัยพบว่า ห้องสมุดทุกแห่งมีนโยบายในการกำหนด เลขหมู่หนังสืออย่างละเอียด และสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีหนังสือมากที่สุด จำนวน 214,813 เล่ม ห้องสมุดที่มีหนังสือน้อยที่สุด คือ โครงการห้องสมุดกลาง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าวิทยาเขตเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง มีจำนวน 5,266 เล่ม และห้องสมุดส่วนใหญ่ (4 แห่ง)

จัดแบ่งงานจัดหมู่และทำบัตรรายการหนังสือ โดยแยก เป็นงานจัดหมู่และทำบัตรรายการหนังสือภาษาไทยกับงานจัดหมู่และทำบัตรรายการหนังสือภาษาต่างประเทศ

บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 28) มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 4-6 ปี และสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี สาขาบรรณารักษศาสตร์มากที่สุด (ร้อยละ 76) และสถาบันที่บรรณารักษ์สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (ร้อยละ 32) รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (ร้อยละ 24) และมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ (ร้อยละ 20) และบรรณารักษ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 60) มีงานพิเศษเป็นประจำนอกเหนือจากงานจัดหมู่หนังสือและทำบัตรรายการ และบรรณารักษ์ ร้อยละ 36 มีงานพิเศษบ้าง เป็นบางครั้ง และงานพิเศษที่นอกเหนืองานจัดหมู่หนังสือและทำบัตรรายการ ที่บรรณารักษ์ทำมากที่สุด (ร้อยละ 92) คือ ช่วยงานฝ่ายอื่น ๆ ของห้องสมุด เช่นงานบริการ งานเทคนิค รองมาคืองานสอน (ร้อยละ 16)

บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84) ศึกษาเรื่องระบบการจัดหมู่หนังสือ ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันด้วยการหาประสบการณ์ด้วยตนเองจากการทำงานในห้องสมุด รองลงมาคือ ศึกษาจากการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ในมหาวิทยาลัย และจากการอบรม เมื่อเข้าทำงานในห้องสมุด (ร้อยละ 76 และ ร้อยละ 16 ตามลำดับ)

ส่วนการให้ เลขเรียกหนังสือของบรรณารักษ์นั้นจะให้ เลข เรียกหนังสือด้วยตนเองจากคู่มือมากที่สุด (ร้อยละ 96) รองลงมาคือ การให้ เลขเรียกหนังสือโดยอาศัยบัตรแจ้งหมู่หนังสือ เป็นแนวทาง (ร้อยละ 32)

สำหรับการตรวจสอบบัตรแจ้งหมู่หนังสือก่อนการกำหนด เลขเรียกหนังสือ นั้น บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84) มีการตรวจสอบบัตรแจ้งหมู่หนังสือก่อนการกำหนด เลข เรียกหนังสือทุกครั้ง บรรณารักษ์จำนวนรองลงมา (ร้อยละ 16) ตรวจสอบบัตรแจ้งหมู่หนังสือในบางครั้ง

ข้อมูล เกี่ยวกับ เลขผู้แต่งและปัญหาในการกำหนด เลขผู้แต่ง

ตารางเลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทย แบบของห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นตาราง เลขผู้แต่งที่ได้รับความนิยมมากที่สุดจากห้องสมุด (3 แห่ง) รองลงมา (2 แห่ง)

คือแบบของห้องสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และแบบของหอสมุดแห่งชาติ (1 แห่ง) และห้องสมุดทุกแห่งรับเอาตาราง เลขผู้แต่งมาใช้ตามคำอธิบายวิธีใช้โดยไม่มีการตัดแปลงแก้ไขตาราง เลขผู้แต่ง เลย

สำหรับปัญหาในการกำหนด เลขผู้แต่งทั้ง 3 แบบ ปรากฏดังนี้

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรณารักษ์เข้าใจคำอธิบายวิธีใช้ตาราง เลขผู้แต่ง โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาอื่น ๆ คือ ความยืดหยุ่น ความซ้ำซ้อนและความยาวของ เลขผู้แต่งก็อยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดแห่งชาติ บรรณารักษ์เข้าใจคำอธิบายวิธีใช้โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาอื่น ๆ คือ ความยืดหยุ่น ความซ้ำซ้อน และความยาวของ เลขผู้แต่งบรรณารักษ์ก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกับแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของห้องสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปรากฏว่าบรรณารักษ์เข้าใจคำอธิบายวิธีใช้ตาราง เลขผู้แต่งในระดับมาก และ เลขผู้แต่งมีความยืดหยุ่นในระดับมาก ส่วนปัญหาอื่น ๆ คือ ความซ้ำซ้อน และความยาวของ เลขผู้แต่งอยู่ในระดับปานกลาง

ความคิดเห็น เกี่ยวกับตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทยที่ใช้อยู่ในห้องสมุด

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรณารักษ์ส่วนใหญ่คือ 4 คน จากจำนวน 8 คน เห็นว่าเป็นตาราง เลขผู้แต่งที่เหมาะสม แต่มีข้อยกเว้นบางประการคือ เลขผู้แต่งซ้ำซ้อนกันอยู่บ้าง และแต่บรรณารักษ์ 2 คน จากจำนวน 8 คน เห็นว่าเหมาะสมที่สุดและ 2 คน จากจำนวน 8 คน เช่นกันที่ไม่แน่ใจว่าจะเหมาะสมหรือไม่

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดแห่งชาติ บรรณารักษ์ 2 คน จากจำนวน 5 คน เห็นว่าเหมาะสมกับการจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน แต่มีข้อยกเว้นคือ เลขผู้แต่งซ้ำซ้อนกันอยู่บ้าง และมีบรรณารักษ์ 1 คน ที่เห็นว่าไม่เหมาะสมเลยที่จะใช้กับการจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นแบบที่ได้รับการยอมรับมากที่สุด คือบรรณารักษ์ 8 คน จากจำนวน 12 คน เห็นว่าเป็นตาราง เลขผู้แต่งที่เหมาะสมที่สุด เพราะยืดหยุ่นได้ ทำให้เลขผู้แต่งไม่ซ้ำซ้อนกัน และทำให้เลขผู้แต่งไม่ยาวมาก และบรรณารักษ์ 3 คน

จากจำนวน 12 คน เห็นว่าเหมาะสม แต่มีข้อยกเว้นบางประการคือ ถ้าผู้แต่งคนเดียวแต่งหนังสือหลายชื่อ เรื่องที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกันจะมีปัญหาในการกระจาย เลขผู้แต่งได้

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ห้องสมุดทุกแห่งมีนโยบายในการกำหนดเลขหมู่หนังสืออย่างละเอียด ห้องสมุดส่วนใหญ่ (5 แห่ง) มีหนังสือเกินกว่า 20,000 เล่ม จึงจำเป็นต้องใช้เลขผู้แต่งเพื่อจะได้จัดหนังสือให้อยู่ในที่ ๆ ถูกต้อง เป็นระเบียบ ค้นหาได้ง่าย และสะดวกแก่การนำหนังสือออกให้ยืม นโยบายดังกล่าวนี้สอดคล้องกับการดำเนินงานจัดหมู่หนังสือและทำบัตรรายการที่แยกเป็นงานจัดหมู่ และทำบัตรรายการหนังสือภาษาไทยกับงานจัดหมู่และทำบัตรรายการหนังสือภาษาต่างประเทศ

ในด้านผู้ปฏิบัติงาน บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 28) มีประสบการณ์ในการทำงานระหว่าง 4-6 ปี (ตารางที่ 4) และสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี สาขาบรรณารักษศาสตร์มากที่สุด ถึงร้อยละ 76 (ตารางที่ 5) แสดงว่าบรรณารักษ์มีวุฒิเหมาะสมและมีประสบการณ์เพียงพอที่จะกำหนดเลขเรียกหนังสือได้อย่างละเอียด ถึงแม้จะมีหน้าที่พิเศษอื่น ๆ ด้วย เช่น ช่วยงานฝ่ายอื่น ๆ ของห้องสมุด เช่น งานบริการ งานเทคนิค

บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84) ได้รับประสบการณ์ในการจัดหมู่หนังสือระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันจากการทำงานในห้องสมุด รองลงมา (ร้อยละ 76) จะศึกษาจากการศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ในมหาวิทยาลัย (ตารางที่ 9)

ส่วนการให้เลขหมู่หนังสือของบรรณารักษ์นั้นจะให้เลขหมู่หนังสือด้วยตนเองจากคู่มือมากที่สุด (ร้อยละ 96) รองลงมา (ร้อยละ 32) ให้เลขเรียกหนังสือโดยอาศัยบัตรแจ้งหมู่หนังสือเป็นแนวทาง (ตารางที่ 10)

สำหรับการตรวจสอบบัตรแจ้งหมู่หนังสือก่อนการกำหนดเลขเรียกหนังสือนั้น บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 84) มีการตรวจสอบบัตรแจ้งหมู่หนังสือก่อนการกำหนด เลข เรียกหนังสือทุกครั้ง แต่บรรณารักษ์ของสำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นห้องสมุดที่มีหนังสือภาษาไทยมากที่สุด มีการตรวจสอบบัตรแจ้งหมู่หนังสือในบางครั้ง ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เลขเรียกหนังสือซ้ำกันได้ (ตารางที่ 11)

ข้อมูล เกี่ยวกับประชากร เหล่านี้ใช้ เป็นหลักฐานในการพิสูจน์สมมติฐานในการวิจัยทั้ง 2 ข้อ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่าตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทยทั้ง 3 แบบ มีความแตกต่างกันในด้านโครงสร้างและวิธีใช้นั้น จากการวิเคราะห์แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ สอดคล้องกับการวิจัยจากเอกสารในบทที่ 2 ว่าตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทยทั้ง 3 แบบ แตกต่างกันในด้านโครงสร้างและวิธีใช้ดังนี้

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงสร้างของตาราง เลขผู้แต่งแบบนี้คล้ายตารางคัตเตอร์-แซนบอร์น คือ เลขผู้แต่งที่ใช้จะมี 2-3 ตำแหน่ง แต่วิธีใช้ ต่างกัน เพราะตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่ได้จัดทำเป็น ตาราง เลขผู้แต่งสำเร็จรูปตายตัว แต่เปิดโอกาสให้ผู้ใช้ประสม เลขแทนสระในพยางค์หลังของชื่อ ผู้แต่งที่พยางค์หน้าซ้ำกัน จากการวิจัยครั้งนี้ห้องสมุดที่รับ เอาตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาใช้คือสำนักหอสมุดมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ และสำนักบรรณสารการ พัฒนา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ไม่ได้ทำตามวิธีใช้ในการประสมสระสำหรับชื่อผู้แต่ง ใน พยางค์หลัง เพราะการทำเช่นนี้จะทำให้ เลข เรียกหนังสือยาวมาก ฉะนั้น เลขผู้แต่งที่ใช้จึงมี 2-3 ตำแหน่ง ตามที่ตาราง เลขผู้แต่งกำหนดไว้เท่านั้น

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดแห่งชาติ โครงสร้างและวิธีใช้จะคล้ายกับตาราง คัตเตอร์-แซนบอร์น คือ จะกำหนดเลขผู้แต่งไว้ในตาราง เป็น 3 ตำแหน่ง ตามโครงสร้างของ คัตเตอร์-แซนบอร์น และเป็นตารางสำเร็จรูปคือผู้ใช้ไม่ต้องประสมสัญลักษณ์เพิ่มเติมอีก แต่ สำนักหอสมุดกลางมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งรับ เอาตาราง เลขผู้แต่งแบบนี้มาใช้ไม่ได้ใช้ เลข ผู้แต่ง 3 ตำแหน่งเสมอไป แต่จะใช้ 2-3 ตำแหน่ง คือ ถ้าชื่อผู้แต่งในพยางค์หน้าไม่มีสระ ประสมจะใช้เลขผู้แต่ง 2 ตำแหน่ง ถ้าชื่อผู้แต่งในพยางค์หน้ามีสระประสมอยู่ก็จะใช้เลขผู้แต่ง 3 ตำแหน่ง

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ไม่ได้จัดทำเป็นตาราง เลขผู้แต่งสำเร็จรูปคือ ผู้ใช้ต้องประสม เลขแทนพยัญชนะหรือสระของ ชื่อผู้แต่ง โครงสร้างมีลักษณะ คล้ายคลึงกับโครงสร้างของตาราง เลขผู้แต่งของระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน คือแบ่ง เป็น 3 ตาราง เลขผู้แต่งมีตั้งแต่ 1 ตำแหน่งขึ้นไป และอาจกระจายออกไปได้อีกหลายตำแหน่งไม่มีที่สิ้นสุด

ถ้าเลขผู้แต่งยังซ้ำกันอยู่ และในตารางที่ 3 ได้กำหนดขึ้นสำหรับชื่อผู้แต่งที่เป็นอักษรย่อ โดยใช้กับชื่อผู้แต่งที่เป็นตัวอักษรย่อ ตัวเลขที่ใช้แทนคือ 1 แต่ก็สามารถกระจายเลขออกไปได้อีกไม่มีที่สิ้นสุด เช่นเดียวกับตารางอื่น ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น สำหรับวิธีใช้ก็คล้ายคลึงกับตาราง เลขผู้แต่งของระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันคือผู้ใช้ต้องประสม เลขแทนสระหรือพยัญชนะของชื่อผู้แต่งเอง และถ้า เลขผู้แต่งซ้ำกันก็สามารถ เพิ่มหรือลดค่าของ เลขผู้แต่งหรือกระจาย เลขผู้แต่งตามแบบที่นิยมได้

ส่วนสมมติฐานข้อ 2 คือ ตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทยที่เหมาะสมกับการจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันควรใช้ตาราง เลขผู้แต่งที่มีโครงสร้างและวิธีใช้ตามแบบตาราง เลขผู้แต่งของระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันนั้น ผู้วิจัยได้ข้อมูลจากแบบสอบถามว่า ห้องสมุดมหาวิทยาลัยทุกแห่งรับเอาตาราง เลขผู้แต่งมาใช้ตามคำอธิบายวิธีใช้โดยไม่มี การดัดแปลงแก้ไข ตาราง เลขผู้แต่งเลย และตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทยแบบของห้องสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นตาราง เลขผู้แต่งที่ได้รับความนิยมมากที่สุดจากห้องสมุด (3 แห่งจาก 6 แห่ง) บรรณารักษ์ที่ใช้ตาราง เลขผู้แต่งแบบนี้ 8 คน จากจำนวน 12 คน เห็นว่าเป็นตาราง เลขผู้แต่งที่เหมาะสมที่สุดกับการจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน เพราะสามารถยืดหยุ่นได้ทำให้ เลขผู้แต่งไม่ซ้ำซ้อนกันและเลขผู้แต่งไม่ยาวมาก บรรณารักษ์ 3 คน จากจำนวน 12 คน เห็นว่าเหมาะสมดีกับการจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน แม้จะมีปัญหาในการกระจาย เลขผู้แต่งบ้างก็ตาม (ตารางที่ 17) ตาราง เลขผู้แต่งแบบของห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จึง เป็นตาราง เลขผู้แต่งที่สามารถใช้กับการจัดหมู่ระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันได้อย่างเหมาะสม และผู้วิจัยยังได้รับข้อมูล เพิ่ม เติมจากการสัมภาษณ์บรรณารักษ์ หัวหน้าฝ่ายจัดหมู่และทำบัตรรายการหนังสือภาษาไทยของห้องสมุด 6 แห่ง บรรณารักษ์ 4 คน จากจำนวน 6 คน เห็นว่าตาราง เลขผู้แต่งแบบของห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งมีโครงสร้างและวิธีใช้ตามแบบตาราง เลขผู้แต่งของระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันนั้น เป็นตาราง เลขผู้แต่งที่เหมาะสมกับการจัดหมู่หนังสือระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกันสำหรับหนังสือภาษาไทยใน ห้องสมุดของคน (กนกวรรณ สุวรรณวัฒนา, ประเทืองทิพย์ วุฒิรณฤทธิ์, พุทธชาติ คุ่มทรัพย์, อรจิตร สุวรรณไพศศรี, สัมภาษณ์)

ส่วนรายละเอียดอื่น ๆ ที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้เกี่ยวกับข้อดี และข้อจำกัดของตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทยทั้ง 3 แบบ อาจแยกกล่าวได้ดังนี้

ข้อดี

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถ้าไม่ต้องประสม เลขแทนสระของชื่อผู้แต่งในพยางค์หลังแล้วก็นับว่าใช้ได้สะดวก (ละอ อรคมณี, สัมภาษณ์) กว่าแบบของห้องสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดแห่งชาตินั้นก็ใช้ได้สะดวก เช่นเดียวกับแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพราะจัดทำเป็นตารางสำเร็จรูป เช่นเดียวกับตารางคัดเตอร์-แซนบอร์น

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของห้องสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นตาราง เลขผู้แต่งที่ใช้สะดวก เพราะคำอธิบายวิธีใช้เข้าใจง่าย และตาราง เลขผู้แต่งมีความยืดหยุ่นมาก ทำให้เลขผู้แต่งสั้นและไม่ซ้ำซ้อน (ตารางที่ 16)

ข้อจำกัด

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิธีใช้ไม่ได้บังคับไว้ตายตัว แต่ถ้าใช้ครบถ้วนแล้วจะทำให้เลขผู้แต่งยาวมาก (ตารางที่ 14)

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดแห่งชาติ บรรณารักษ์เข้าใจคำอธิบายวิธีใช้ปานกลาง ส่วนข้อจำกัดอื่น คือ การขาดความยืดหยุ่น เลขผู้แต่งซ้ำซ้อน และเลขผู้แต่งยาวนั้นก็คล้ายคลึงกับแบบของหอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งจะสอดคล้องกับคำกล่าวของ อิมรอตท์ (1971 : 48) ที่ว่าการใช้เลขผู้แต่งแบบ 3 ตำแหน่ง ของตารางคัดเตอร์-แซนบอร์น จะทำให้เลขเรียกหนังสือยาวเกินไปโดยไม่จำเป็น ซึ่งตาราง เลขผู้แต่งแบบของหอสมุดแห่งชาติก็เป็นเลข 3 ตำแหน่งเช่นเดียวกับตาราง คัดเตอร์-แซนบอร์น (อัมพร ทิษระระ : 88)

ตาราง เลขผู้แต่งแบบของห้องสมุด มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นแบบที่มีข้อจำกัดน้อยที่สุดคือ ถ้าผู้แต่งคนเดียวแต่งหนังสือที่มีเนื้อเรื่องคล้ายกันก็อาจมีปัญหาในการกระจาย เลขผู้แต่งได้ (ตารางที่ 17)

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. ในการแสดงความคิดเห็น ความพอใจของผู้ตอบแบบสอบถามโดยทั่วไปมักจะเลือกตอบระดับปานกลาง ทำให้การวิจัยไม่ได้ข้อสรุปที่จะใช้ เป็น เครื่องชี้บ่ง ใน เรื่องหนึ่ง เรื่องใดที่ต้องการอย่างเด่นชัด

ข้อเสนอแนะ

นอกจากผลการวิจัยที่ได้รายงานไปแล้ว ผู้วิจัยใคร่ขอ เสนอแนะแนวความคิด เห็น เกี่ยวกับการใช้ตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทย เพิ่ม เติมดังนี้

1. ในการใช้ตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทย บรรณารักษควรวัดศึกษาวิธีใช้ และนโยบายงาน เทคนิคของห้องสมุดอย่างรอบคอบ
2. ห้องสมุดควรจัดทำคู่มือสำหรับกำหนดสัญลักษณ์แทนชื่อผู้แต่งที่ซ้ำกัน เพื่อให้ เลขเรียกหนังสือแตกต่างกัน
3. ห้องสมุดควรวัดตรวจสอบบัตรแจ้งหมู่หนังสือทุกครั้ง เมื่อจะกำหนด เลข เรียกหนังสือ
4. ห้องสมุดที่มีหนังสือน้อยกว่า 20,000 เล่ม อาจใช้อักษรตัวแรกของชื่อผู้แต่งและชื่อเรื่องแทน เลขผู้แต่ง แต่ควรกำหนด เลขผู้แต่งก่อนที่หนังสือจะเพิ่มถึง 20,000 เล่ม เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา เรื่อง เลข เรียกหนังสือซ้ำซ้อนในอนาคต
5. ห้องสมุดควรมีการอบรม เรื่องการจัดหมู่หนังสือระบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน และวิธีใช้ตาราง เลขผู้แต่งแบบที่ห้องสมุด ใช้อยู่แก่บุคลากรที่ เข้าใหม่

แนวทางสำหรับการวิจัยในอนาคต

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ศึกษาดูตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทย ในด้าน โครงสร้าง วิธีใช้ ข้อดี ข้อจำกัด รวมทั้งปัญหาและอุปสรรคที่บรรณารักษ์ประสบในการใช้ตาราง เลขผู้แต่งแต่ละแบบ ดังนั้นผู้วิจัยขอ เสนอความคิดเห็น อัน เป็นแนวทางสำหรับการวิจัย ในอนาคตดังนี้

1. ควรมีการศึกษาถึงวิธีการแก้ปัญหา เรื่อง เลขผู้แต่งซ้ำซ้อน ขาดความยืดหยุ่นและ เลขผู้แต่งยาวเกินไป เพื่อให้การใช้ เลข เรียกหนังสือมีประสิทธิภาพ ผู้ใช้สามารถค้นหาหนังสือที่ต้องการได้สะดวก

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบการเรียงหนังสือชั้นชั้น โดยศึกษาจาก เลข เรียกหนังสือในระบบการจัดหมู่หนังสือแบบหอสมุดรัฐสภาอเมริกัน ซึ่งใช้ตาราง เลขผู้แต่งสำหรับหนังสือภาษาไทย ทั้ง 3 แบบ ในการกำหนดเลขผู้แต่งว่า การใช้ตาราง เลขผู้แต่งแบบใดจะทำให้การเรียงหนังสือชั้นชั้นผิดพลาดน้อยที่สุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย